

Olympijští medailisté a filatelie (71)

XXIII. OLYMPIJSKÉ HRY LOS ANGELES 1984

(10. část)

PLAVÁNÍ

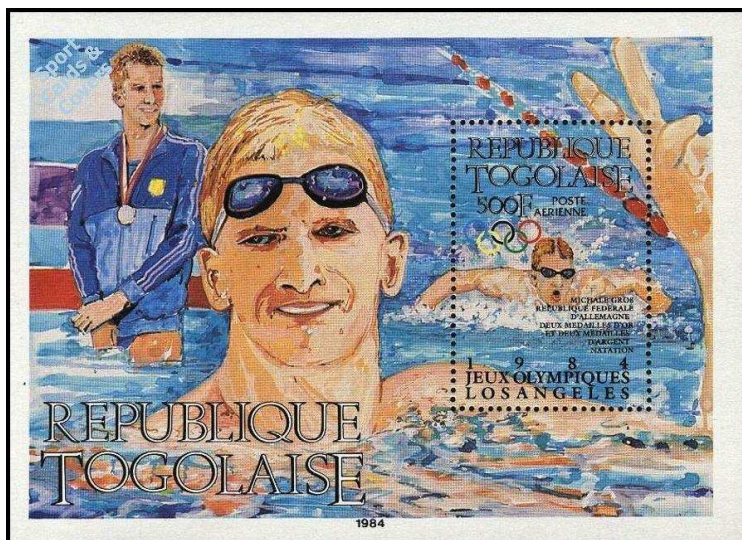
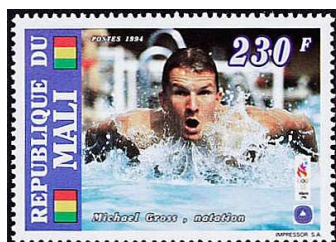
Pokračování z minulého čísla

GROSS Michael (Spolková republika Německo) – zlato na 200 m volným způsobem, zlato na 100 m motýlek, stříbro na 200 m motýlek a stříbro ve štafetě na 4x200 m volným způsobem (štafeta ve složení Alexander SCHOWTKA, Thomas FAHRNER, Dirk KORTHALS, Michael GROSS)

MALI	1995	Yv. 732 (726/35)	Mi. 1333 (1327/36)
PARAGUAY	1984	Yv. 2137 (2137/43)	Mi. 3824 (3824/30)
	1987	Yv. 2280 (2280/5)	Mi. 4072 (4072/7)
		(přetisk Yv. 2137 nápisem „ Barcelona / Los Angeles 84“)	
	1989	Yv. A1123a s kuponem	Mi. NF Kb 4308
	1989	Yv. MF A1123a	Mi. MF Kb4308
	1991	Yv. MF A 1198a	Mi. MF Kb 4536
		(přetisk MF A1123a s nápisem „ Partecipacion de Alemania unidada“)	
	1991	Yv. A1198 (2544/7 + A1197/8	Mi. 4536 (4531/6)
		(přetisk A1123 s nápisem „ Partecipacion de Alemania unidada“)	
St. VINCENT TOGO	1996	Yv. 2940 (2932/40)	Mi. 3603 (3595/603)
	1984	Yv. BF226 (221/8)	Mi. 249 (245/52)

PATRASCOIU Aneta (Rumunsko) – bronz na 200 m znak v soutěži žen

FM Z **RUMUNSKO** 1984 mechanické razítko používané v Bacau 3 11.8.1984

SYNCHRONIZOVANÉ PLAVÁNÍ

COSTIE Candace (USA) – zlato v soutěži dvojic (spolu s RUIZ-CONFORTO Tracie Lehuanani)

FM	Z	GUINEA	1985	Yv. 756 (756/9+A173/4)	Mi. 1012 (1012/7)
			1985	Yv. BF (se 756)	Mi. BF 122 (122/7)

RUIZ-CONFORTO Tracie Lehuanani (USA) – zlato v soutěži jednotlivkyň a v soutěži dvojic (spolu s COSTIE Candace)

FM	Z	GUINEA	1985	Yv. 756 (756/9+A173/4)	Mi. 1012 (1012/7)
			1985	Yv. BF (se 756)	Mi. BF 122 (122/7)
		GUINEA BISSAU	1984	Yv. 324 (321/7)	Mi. 821 (818/24)

BASKETBAL

USA – zlato (družstvo ve složení Chris MULLIN, Vern FLEMING, Joseph William KLEINE, Patrick EWING, Leon WOOD, Steve ALFORD, Wayman TISDALE, Michael JORDAN, Jon KONCAK, Sam PERKINS, Jeffrey Stephen TURNER, Alvin ROBERTSON)

FM	Z	AIUTAKI	1984	Yv. 407 (404/7)	Mi. 536 (533/6)
		BHUTAN	1986	Yv. 720 (718/23)	Mi. 970 (968/73)
		GABON	1984	Yv. BF	Mi. 916 (916/9)
			1984	Yv. BF47	Mi. BF51 (s 916/9)
		St. VINCENT	1996	Yv. 2856 (2854/62)	Mi. 3624 (3622/30)
				(viz reprodukce u XII. Olympiáda)	
		TANZÁNIA	1985	Yv. 266C (266A/D)	Mi. 274 (272/5)
				Yv. BF (s 266A/D)	Mi. BF45 (s 272/5)

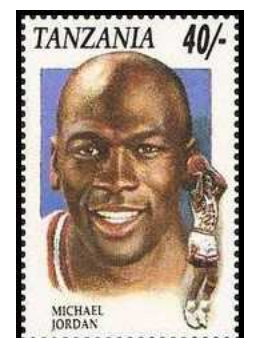
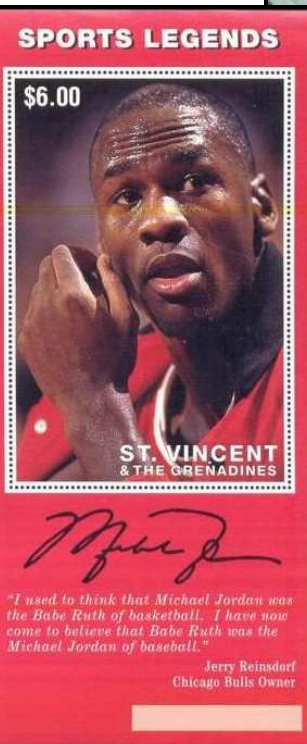
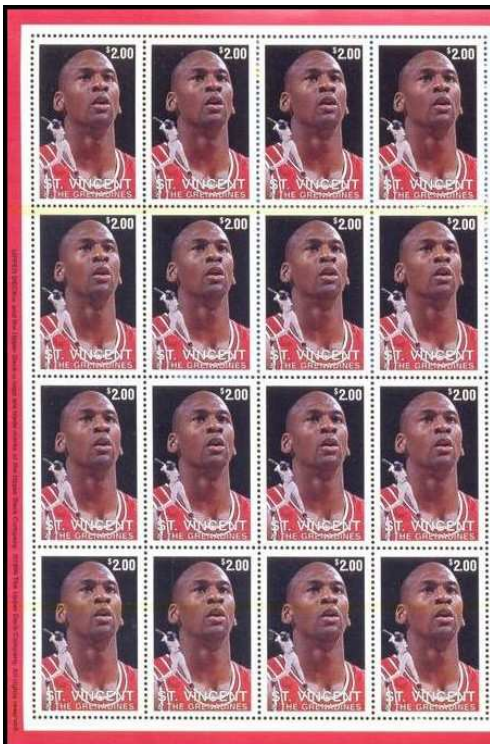
(s částí družstva USA pro připomenutí jednotlivců)

JORDAN Michael (USA)

FM	Z	Středoafriická republika	1993	Yv. 898 (873/99)	Mi. 1515 (1490/16)
		GAMBIA	1992	Yv. 1132 (1129/32)	Mi. 1325 (1319/26)
		GUYANA	1996	Yv. 4189 (4184/92)	Mi. 5625 (5621/9)
		KEŇA	1996	Yv. 635 (626/36 v MF)	Mi. 659 (640/63)
		NIKARAGUA	1995	Yv. 2029 (2029/34)	Mi. 3634 (3634/9)

PALAU	1996	Yv. 910 (905/24 v MF)	Mi. 1069 (1064/83)
St. THOMAS e PRINCE	1992	Yv. BF (s Johnson)	Mi. BF 277 (1323)
St. VINCENT	1992	Yv. 1589 (1589/600)	Mi. 2275 (275/86)
		(viz reprodukce u XXV. Olympiáda, basketbal, USA)	
	1996	Yv.	Mi. 3537A+B (3537A/40B)
(aršík se 16 ks Mi. 3537A a 1 ks Mi.3538B, s podpisem v pravém dolním rohu a přidáním nápisu „Upper D.E.C.K.)			
TANZANIA	1994	Yv. 1337 (1336/43)	Mi. 1575 (1574 /84)
ZAIRE	1996	Yv. 1421 (1418/22)	Mi. 1129 (1126/30)

EWING Patrick

FM	Z	GAMBIA	1996	Yv. 1870 (1866/73)	Mi. 2143 (2139/54)
				(společně s Juan Antonio Corbalan, Španělsko)	
		St. VINCENT	1992	Yv. 1589 (1589/600)	Mi. 2275 (275/86)
				(viz reprodukce u XXV. Olympiáda, basketbal, USA)	

ŠPANĚLSKO – stříbro (družstvo ve složení Juan Antônio SAN EPIFANIO, Juan Antonio CORBALAN ALFOCER, Jose Manuel BEIRAN LOZANO, Juan Domingo DE LA CRUZ, Fernando ARCEGA, Andres JIMENEZ FERNANDEZ, Fernando MARTIN, José Maria MARGALL, Juan LOPEZITURRIAGA, José Luis LLORENTE, Ignacio SOLOZÁBAL, Fernando ROMAY)

FM	Z	PARAGUAY	1989	Yv. 2472 (2417/5)	Mi. 4424 (4423/7)
		ŠPANĚLSKO	1995	Yv. 2955 (2954/67)	Mi. 3221 (3220/3)
				(v aršíku se jmény na okraji pro připomenutí jednotlivců)	

CORBALAN - ALFOCER Juan Antonio

FM	Z	GAMBIA	1996	Yv. 1870 (1866/73)	Mi. 2143 (2139/54)
				(společně s Patrick Ewing, USA)	

JUGOSLÁVIE – bronz (družstvo ve složení Mihovil NAKIČ-VOJNOVIČ, Ratko RADOVANOVIČ, Andro KNEGO, Rajko ŽIŽIČ, Emir MUTAPČIČ, Ivan SUNARA, Branko VUKIČEVIČ, Nebojsa ZORKIČ, Saabit HADŽIČ, Aleksander PETROVIČ, Dražen DALIPAGIČ, Dražen PETROVIČ)

FM	Z	JUGOSLÁVIE	1984	Yv. 1960 (1955/62)	Mi 2080 (2075/82)
----	---	-------------------	------	--------------------	-------------------

PETROVIČ Dražen

FM	Z	CHORVATSKO	1992	ruční razítko „Vítězství Chorvatska“ používané v Záhřebu 31.12.
			1993	ruční razítko „Vítězství Chorvatska“ používané v Záhřebu 31.12.
			1994	Yv. 232 Mi. 278

razítko prvního dne používané v Záhřebu 7.6.
 razítko prvního dne používané v Osijeku 7.6.
 ruční raz. „Dražen Petrovič, Cibona“ používané v Záhřebu 22.10.
 ruční razítko „Dražen Petrovič“ používané v Sebenici 22.10.

*Pokračování příště
 Z italského originálu připravil Laco Kajaba*

Londýn olympijský a jubilejný

Záverečnú kapitolu venovanú OH v Londýne v roku 1908 začneme spomienkami na ich otvorenie. Bolo totiž z hľadiska nášho olympijského hnutia skutočne historické: česká výprava išla po prvý raz pod svojou národnou vlajkou. Táto premiéra na štadióne v Shepherds Bush znamenala prelom (1).

Husársky kúsok sa na týchto hrách podať pástiarom Veľkej Británie, ktorí tak ako v St. Louis Američania získali prvenstva vo všetkých váhových kategóriách. Anglicko je kolískou moderného boxu a v Londýne založili v roku 1880 prvú pástiarску asociáciu na svete. Toto jubileum si o sto rokov neskôršie pripomenula i britská pošta príležitostnou známku a pečiatkou, ku ktorej vydala i oficiálnu maximum-kartu (2).

V Londýne sa začala neopakovateľná „rodinná poľovačka“ otca Oscara a syna Alfreda Swahna zo Švédska (3) na medaily v streleckých olympijských disciplínach. Táto legendárna dvojica získala v rokoch 1908-1924 pre svoju vlasť 6 zlatých, 5 strieborných a 5 bronzových medailí. V Londýne získal debutujúci 61-ročný otec (jeho kariéra sa končila striebrom v súťaži družstiev v Antverpách v roku 1920, keď mal, ako si môžeme vypočítať, 73 rokov!) zlato spolu so synom v streľbe družstiev na

bežiacého jeleňa. Je to jediný príklad tohto druhu v dejinách hier.

Keď sme zalistovali olympijskou históriou, urobíme ešte jeden krok - tentoraz do najživšej filatelistickej prítomnosti. V roku 1840 dal vynález neskôršieho sira, anglického poštmajstra Rowlanda Hilla svetu praktickú vec a nám, filatelistom, objekt nestarnúcej lásky a najhlbšej vášne - poštovú známku. Čierna známka s portrétom mladej kráľovnej Viktórie, slávna „penny black“ sa dostala i na hárček, vydaný našou poštou (4) k 150. výročiu onoho 6. mája, keď sa vydala známka dobýjať svet a srdcia svojich ctiteľov. Na našom území, v bývalom Rakúsko-Uhorsku, sa objavila o desať rokov neskôr. Do dnešných dní menila mnoho ráz svoju podobu a vydáva ju viac krajín, než je členov OSN. Poštové správy niektorých štátov dali „nezávislosť“ rôznym ostrovom, ktoré dovtedy využívali ich známky a nemajú štátnu zvrchovanosť. Urobili tak aj seriózne krajiny, napr. Veľká Británie (ostrovy Man, Jersey, Guernsey), Finsko (Alandy), Dánsko (Faerské ostrovy) či Portugalsko (Azory). Ešte šťastie, že až na ostrovy v Seneckom jazere či na Oravskej priehrade nedisponovala naša krajina vhodnými „terénmi“. Našu vernosť filatelii to však neskálí - nakoniec, každý zbiera to, čo sa mu páči. V tom bola, je a bude demokracia pre všetkých.

Ja som sa rozhodol už dávno a srdce som upísal predovšetkým olympijskej filatelii. Nevieť, či láska hory prenáša, ale moja láska mi priniesla pred pár dňami v Londýne na Svetovej výstave poštových známok „Stamp World 1990“ cez hory i more pozlatenú medailu za exponát, ktorého ukážky sú dokumentáciou i v našom seriáli. V ťažkej konkurencii získali exponáty zberateľov z ČSFR vysoké ocenenia a sú príslubom do budúcnosti.

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Hry konečně ozaj olympijské

Polooficiálně dostal Štokholm od MOV příslib přidělení Hier V. olympiády na rok 1912 už v roce 1909. Súperil s ním Berlín, no jeho aspirácie uspokojili v ďalšom poradí, prideliac mu hry na rok 1916. dočkal sa ich však až o dve desaťročia neskôr.

Švédsko je krajina so starými športovými tradíciami. P. H. Ling (1776-1839) položil základy telovýchovy a od roku 1814 bol riaditeľom Ustredného ústavu švédskej gymnastiky. V tom čase sa v mnohých krajinách považoval šport ako taký za vec prinajmenej pochybnú a ešte na prelome storočia sa u nás za pestovanie nekalej vášne futbalovej hrozilo vylúčením zo školy. Osvietenosť Lingových myšlienok patrične ocenili a pri príležitosti 100. výročia jeho smrti sa v roku 1939 konala prvá lingiáda (1). Jej súčasťou boli masové telovýchovné vystúpenia, aké sa v Čechách pod zástavou Sokola konali už od roku 1882.

Na rozdiel od svojich predchodcov mali usporiadatelia hier plnú podporu vládných kruhov i kráľa Gustava Adolfa V. (2). Postavili krásny štadión pre 50 000 divákov, ktorý slúži svojmu účelu dodnes, zatiaľ čo dejisko predchádzajúcich hier, londýnsky štadión v Shepherds Bush s dvojnásobnou kapacitou „zožrala“ hrdza. Na štokholmskom štadióne už namontovali aj elektrickú časomieru a dokonca i cieľovú kameru! Jedným z členov organizačného výboru bol aj Sigfrid Edström, ktorý sa o 34 rokov neskôr stal predsedom MOV (3).

Keď kráľ 6. júla 1912 hry otvoril, defillovali po prvý raz v dejinách hier športovci všetkých piatich kontinentov, zastupujúcich 28 krajín.

Prišlo ich 2511, čo znamenalo dovtedajší

olympijský rekord.

Josef Rössler-Ořovský (4) opäť viedol českú výpravu, ktorá pochodovala s viditeľným odstupom za výpravou Rakúska pod bielou zástavou s českým levom v znaku a s tabuľkou s nápisom „Autriche Tchèques“. Pre Rösslera bol Štokholm druhou vrcholnou akciou jeho olympijskej funkcionárskej kariéry. Ďalšie reprízy nasledovali na OH 1920, 1924 a 1928. Viedol aj výpravu na II. ZOH v St. Moritz v roku 1928. Verím, že sa i on, podobne ako mnohí iní „zabudnutí“ dočká zvečnenia na poštovej známke krajiny, pre popularizáciu ktorej práve prostredníctvom športu toľko urobil. Rovnako ako na Jiřího Gutha-Jarkovského si totalitná známková tvorba nespomenula ani na neho a len iniciatíve nasej činorodej sekcie zberateľov športových a olympijských známok Olympsport možno ďakovať, že sa objavili aspoň na strojovej príležitostnej pečiatke, či - ako v prípade Rösslera - na odťažku výplatného stroja (4). Ten si vytlačí okrem pečiatky-dátumovky s názvom poštového úradu i vlastnú „známku“ a býva v zásade červenej farby. Profesionalsky vážna tvár elegána Rösslera pripomenula v júni 1989 130. výročie jeho narodenia.

Naše športové hnutie to v „zlatých časoch“ C. a K. monarchie nemalo ľahké. Stúpajúci význam olympijských hier z nich už vtedy čím ďalej tým viac robil „štátne-reprezentačnú záležitosť“. Dualistická monarchia Rakúsko-uhorská vysielala dve reprezentácie dominujúcich národov mnohonárodnostnej ríše. Ako by to vyzeralo, že sa tu naraz o vlastnú reprezentáciu uchádza ktosi tretí? Športovci zo Slovenska, čiže z Horného Uhorska, bojovali až do vzniku ČSR len v uhorských farbách. No Česi nie a nie ustúpiť, i keď Viedeň intrigovala, čo jej sily stačili. O tom, ako sa zásluhou diplomatických schopností i hlbokého citu pre spravodlivosť, ktorý v tejto záležitosti preukázal Coubertin, dobrá vec podarila, si povieme nabadúce.

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

Josef Rössler-Ořovský se vyobrazení na známce „dočkal“ až v roce 1994. A to na známce vydané k 100. výročí založení Českého olympijského výboru

Coubertinov športový zeměpis

miniatury (3). Treba povedať, že severskí usporiadatelia vydali túto nálepku v dvadsiatich jazykových mutáciách, okrem iného i v japončine či turečtine. Zberateľsky sú samozrejme najzaujímavejšie tie v menej známych jazykoch, lebo ich bolo vydaných menej.

Filatelisticky pripomína hry v roku 1912 strojová propagačná pečiatka (4) v jazyku švédskom i anglickom, ktorá je pozoruhodná tým, že

Čechy neboli jedinou krajinou, ktorá, hoci v područí, prežívala začiatkom 20. storočia rozmach športu. Ďalším prípadom, ktorý musel Coubertin (1) diplomatickým manévrom riešiť, bola účasť fínskych športovcov na štokholmských olympijských hrách. Jeho výsledkom bola dohoda medzi ruským a fínskym olympijským výborom. V prípade víťazstva Fína by nad olympijským štadiónom okrem imperátorskej ruskej zástavy (mimo chodcom podobnej slovenskej, len na ruskej je tá modrá svetlejšia) zaviala i menšia fínska. Stalo sa to nakoniec deväť ráz, kým veľkej výprave 169 ruských športovcov sa nepodarilo získať najcennejší kov ani raz.

Pokiaľ išlo o Čechy, Coubertin nepochybne zohľadnil zásluhy dr. Gutha-Jarkovského, ktorý bol jeden zo zakladajúcej „dvanástky“ Medzinárodného olympijského výboru. Boli mu však známe aj telocvičné tradície tejto krajiny a tak, i keď si uvedomoval politickú realitu a nechcel dopustiť rozkol v mladom olympijskom hnutí, nakoniec spravodlivú vec presadil. A tak sa uplatnil jeho zeměpis „športový“ a nie bežný politický. Ved' svojich reprezentantov mali na olympijských kolbištiach vlastne neexistujúce štáty. Rakúsku účasť na hrách propagovala secesná nálepka, zisk z jej predaja bol určený na podporu rakúskej účasti na hrách (2).

Česká výprava pricestovala do Štokholmu bez prípravy a o jej propagáciu sa postaral organizačný výbor hier vydaním propagačnej nálepky - s českým textom! Jej motívom je atlét mávajúcí švédskou zástavou a na jeho pozadí zástavy iných účastníckych krajín. Ide o krásny, nostalgickou dýchajúci oficiálny plagát hier zmenšený do

trvanie hier ohraničuje 29. júnom a 22. júlom. Podľa oficiálnych údajov sa však hry začali už 5. mája, čo by síce bolo v duchu dovedejších tradícií (rekord držal Londýn, kde hry v roku 1908 trvali od 27. apríla do 31. októbra!), no protirečenie voči údaju pečiatky je zrejme. A hoci sa používala dlhé mesiace, je dnes v dobrej kvalite u nás už pomerne zriedkavá.

A skôr než vyrazíme na olympijské športoviská, pripomeňme si, že sa v Štokholme dočkal svojej zlatej olympijskej medaily i sám Coubertin. Nie, nebol dobovú športovú obuv a nevyrazil „rýchlejšie, vyššie a silnejšie“ k olympijským vavrínom. Jeho náčiním bolo pero. Pod pseudonymom (ba dvoj pseudonymom) G. Hohrod-M. Eschbach získal 1. miesto v literárnej súťaži za svoju „Ódu na šport“. O zaradenie umeleckých súťaží do programu hier sa Coubertin snažil už od ich obnovenia. Až po udelení medailí sa ukázalo, že za touto francúzsko-nemeckou dvojicou autorov sa skrýva sám obnoviteľ hier. Išlo pritom o úmyselné spojenie dvoch národov, medzi ktorými nepanovali už desaťročia dobré susedské vzťahy. Ako ukázala história, trvalo ešte mnoho rokov, kým svet dospel (dúfajme, že definitívne) k poznaniu, že civilizované národy spája predovšetkým túžba po mieri. Coubertin sa toho nedožil a na francúzsko-nemeckom fronte zomierali ľudia v ďalších dvoch vojnových požiaroch.

A ešte jedna osobná poznámka. Môj exponát, ktorý je východiskom nášho rozprávania, má názov „Pre slávu športu“. Ide o citát z diela, o osude ktorého ste práve čítali.

MUDr. PETER OSUSKÝ, CSc.

„Prípado Thorpe“

„Ste najväčší atlét sveta“ - s týmito slovami odovzdal kráľ Gustáv V. zlatú medailu víťazovi olympijského desaťboja i päťboja na OH 1912 v Štokholme americkému Indiánovi Jimovi Thorpovi. Tento moment zachytáva dobová fotografia, ktorá sa stala námetom hárčeka (1), vydaného poštovou správou Nikaraguy v roku 1976. Okrem citátu sú na ňom i rub a lice olympijskej medaily (na zlatej fólii, ktorá sa úporné bráni fotoreprodukcii!), ktorej príbeh - či vlastne príbeh jej držiteľa - je námetom hodným literárneho spracovania.

Skôr, ako si o ňom čo-to povieme, všimnime si na starej fotografii dva detaily. Mimochodom, hárček meria 16.3x13,6 cm a je značne väčší než štandardná obálka. Za prvé: pri slávnostnom ceremoniáli stojí kráľ na stupienku a športovec na trávniku pod nim - ako kedysi v škole žiak pred učiteľom. Nebol to iste prejav pohrdania športovcami, to nebol štýl športumilovného švédskeho kráľa. Bol však raz kráľom, takže stál vyššie. Za druhé: Thorpe už má medailu „v hrsti“, no dostáva, presne v duchu antických pravidiel, i vavrínový veniec, ktorý mu kráľ práve kladie na hlavu. Škoda, že sa od tejto peknej tradície upustilo.

Čo sa vlastne prihodilo? Obrovská popularita Jima Thorpa (2), ktorý bol o triedu lepší než jeho súper, komusi doma prekážala. Demokratická Amerika sa síce ešte za Lincolna zbavila otrokárstva a na papieri aj rasizmu, no bojovala s ním i sto rokov po jeho smrti a ani Indián nebol ten pravý „národný hrdina“. A tak sa našiel dokument, ktorý usvedčoval Thorpa z porušenia amatérskych predpisov. Thorpe priznal, že tri roky pred olympijskými hrami hral baseball za provinčný profesionálny klub a dostal pár desiatok dolárov. Americký olympijský výbor spolu so švédskym preto rok po OH navrhol MOV Thorpovu diskvalifikáciu. A tak mu MOV v roku 1913 odňal obe zlaté medaily.

Thorpa táto nespravodlivosť poznačila na celý život. Poznačil ho i alkohol a zomrel v chudobe v roku 1953, o 22 rokov neskôr požiadala jeho dcéra o rehabilitáciu, poukazujúc na to, že oných 60 dolárov mu

preplatili za cestovné. Celú vec podporili viacerí americkí senátori a na vtedajšieho predsedu MOV lorda Killanina sa obrátil aj prezident Gerald Ford. Trvalo však ďalších osem rokov, kým Thorpova dcéra Grace dostala vďaka trpezlivému prístupu Juana Antónia Samarancha konečne otcove medaily a prípad sa po siedmich desaťročiach uzavrel. Uzavrel sa vlastne naozaj? V roku 1913 opravené výsledky desaťboja a päťboja totiž zostali v platnosti a v historických olympijských tabuľkách Thorpe nefiguroval

Figuruje v nich naproti tomu meno neskoršieho dlhoročného predsedu MOV Američana Avery Brundagea, ktorý vládol železnou rukou olympijskému hnutiu v rokoch 1952-1972 a preslávil sa ako neúprosný bojovník za „čistý“ amatérizmus (3). Našej i v športe vládnúcej ideológii vadal v tomto smere hádam najmenej, hoci bol puncovaným konzervatívcom. Veď naši „štátni amatéri“ boli čisti, „špinavý profesionalizmus“ bol výlučne problémom kapitalizmu. I jeho éra

sa však skončila, a tak sa jeho posledným legendárnym ťahom stala diskvalifikácia slávneho rakúskeho lyžiara Karla Schranza na ZOH 1972 v Sappore. Čo na tom, že tento „exemplárny prípad“ mohli rovnako nasledovať i jeho súper z svetových zjazdoviek! Brundage postúpil v štokholmskom olympijskom päťboji o stupienok

vyššie (na 5. miesto) a po nútenom odchode Thorpa bol v rokoch 1914, 1916 a 1918 najvšestrannejším americkým atlétom. Na počiatku i konci jeho nepochybne úspešnej športovej i funkcionárskej kariéry však stál tiež iluzórneho „čistého“ amatérizmu.

MUDr. Peter Osuský, CSc.

RIO DE JANEIRO se představuje

Olympijská pochodeň pro Rio 2016 byla prezentována 3. července 2015 na slavnostním ceremoniálu v hlavním městě Brasílii, kterého se zúčastnila i brazilská prezidentka Dilma Rousseff.

Olympijská pochodeň v sobě ukrývá:

Nebe

Horní plocha olympijské pochodně reprezentuje slunce, které stejně jako to brazilské, svítí a osvětluje vše, kde se pohybuje. Jeho barva odkazuje na zlato, které představuje nejvyšší úspěch na hrách.

Hory

Vyjádrěné v zelených křivkách představují přírodní krásy Ria, jeho kopce a údolí.

Moře

Modré, organické vlnky symbolizují moře, spjaté s Brazílií a krajinou Ria.

Zemi

Brazilskou zemi, která je součástí jeho historie. Je zastoupena promenádou Copacabana, nejslavnějším kusem půdy v Brazílii.

5. srpna 2015, kdy do zahájení olympijských her 2016 v Riu zbýval přesně jeden rok, oznámil organizační výbor termín začátku olympijské štafety.

Pochodeň bude slavnostně zažehnuta v řecké Olympii, kolébce starověkých olympijských her, dne 21. dubna 2016. Předtím, než bude předána organizátorům Her XXXI. olympiády (27. dubna 2016), bude putovat po Řecku. Olympijská štafeta bude oficiálně zahájena 3. května v hlavním městě Brazílie, Brasílii, a odtud se vydá na turné po celé zemi, které bude trvat 95 dnů. Hlavními sponzory jsou společnosti Coca-Cola, Nissan, a Bradesco.

Logo olympijské štafety RIO 2016 lze najít na internetu v různých podobách:

Rio2016™
TORCH

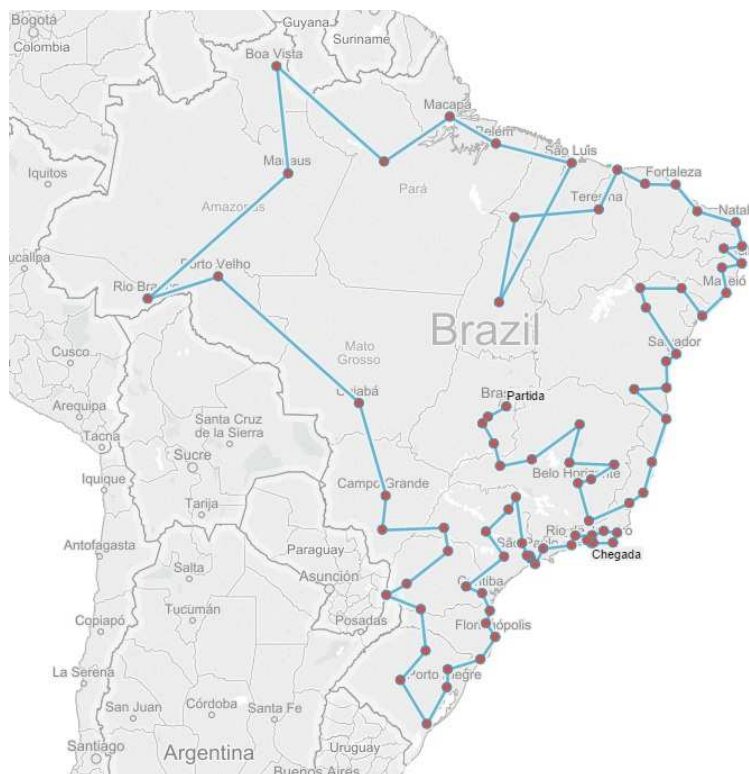

Kolik příležitostných razítek pro nás přichystá k olympijské štafetě Brazílská pošta zatím není známo, ale určitě se máme na co těšit. Jen pro připomenutí – k olympijské štafetě londýnské olympiády bylo připraveno více než 90 razítek a podobně tomu bylo i pro štafetu k poslední zimní olympiádě v Soči 2014.

Olympijský oheň bude „nocovat“ v 83 městech všech 26 spolkových států a na své trase projde asi pěti sty městy. Z toho 300 měst bude hostit olympijskou štafetu a v dalších dvou stech městech budou moci lidé sledovat celý konvoj bez zastávky olympijského ohně. Trasa olympijské štafety je naplánována tak, že pochodeň s ohněm z Olympie může vidět až 90 procent brazilského obyvatelstva a po silnici urazí 20 tisíc km a 16 tisíc km také vzduchem přes sever a středozápad Brazílie. Přibližně 12 tisíc lidí se vystřídá v nesení pochodně. Každý ponese pochodeň na úseku dlouhém zhruba 200 metrů a poté předá olympijský oheň dalšímu účastníkovi štafety. Olympijská štafeta se uzavře dne 5. srpna, kdy poslední běžec zapálí olympijský oheň během zahajovacího ceremoniálu na stadiónu Maracanã.

Trasa olympijského ohně po Brazílii:

- 1 - Brasília
- 2 - Anápolis
- 3 - Goiânia
- 4 - Caldas Novas
- 5 - Uberlândia
- 6 - Patos de Minas
- 7 - Montes Claros
- 8 - Curvelo
- 9 - Governador Valadares
- 10 - Itabira
- 11 - Belo Horizonte
- 12 - Juiz de Fora
- 13 - Cachoeiro de Itapemirim
- 14 - Vitória
- 15 - São Mateus
- 16 - Porto Seguro
- 17 - Vitória da Conquista
- 18 - Ilhéus
- 19 - Valença
- 20 - Salvador
- 21 - Senhor do Bonfim
- 22 - Petrolina
- 23 - Paulo Afonso
- 24 - Aracaju
- 25 - Maceió
- 26 - Caruaru
- 27 - Recife
- 28 - Campina Grande
- 29 - João Pessoa
- 30 - Natal
- 31 - Mossoró
- 32 - Fortaleza
- 33 - Sobral
- 34 - Parnaíba
- 35 - Teresina
- 36 - Imperatriz
- 37 - Palmas
- 38 - São Luís
- 39 - Belém
- 40 - Macapá
- 41 - Santarém
- 42 - Boa Vista
- 43 - Manaus
- 44 - Rio Branco
- 45 - Porto Velho Grossa

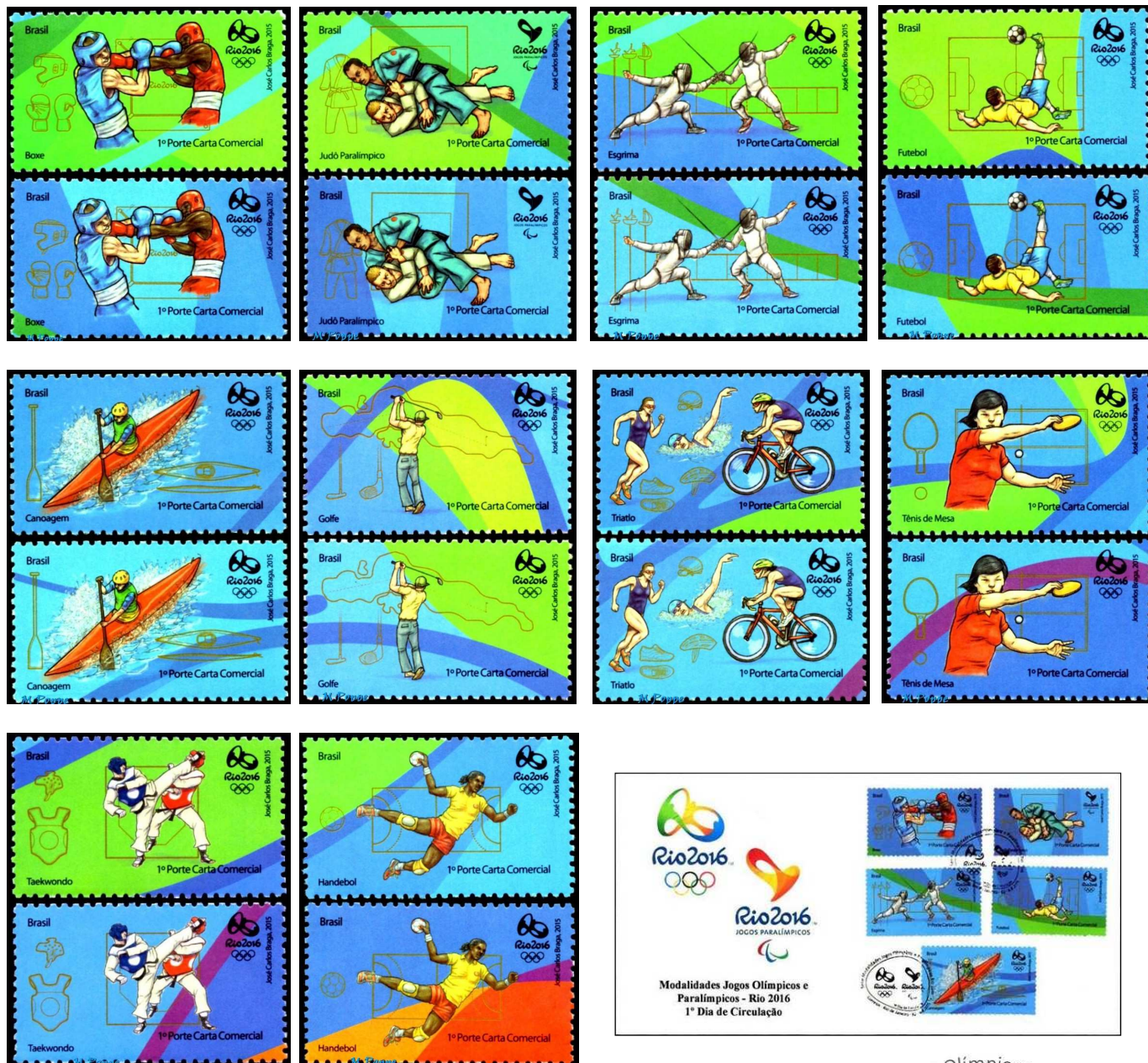
46 - Cuiabá	66 - Bauru
47 - Campo Grande	67 - Ribeirão Preto
48 - Dourados	68 - Franca
49 - Presidente Prudente	69 - Campinas
50 - Londrina	70 - Osasco
51 - Cascavel	71 - São Bernardo
52 - Foz do Iguaçu	72 - São Paulo
53 - Pato Branco	73 - Santos
54 - Passo Fundo	74 - São José dos Campos
55 - Santa Maria	75 - Angra dos Reis
56 - Pelotas	76 - Volta Redonda
57 - Porto Alegre	77 - Petrópolis
58 - Caxias do Sul	78 - Nova Friburgo
59 - Criciúma	79 - Macaé
60 - Florianópolis	80 - Cabo Frio
61 - Blumenau	81 - Niterói
62 - Joinville	82 - Nova Iguaçu
63 - Curitiba	83 - Rio de Janeiro
64 - Ponta	
65 - Itapetininga	

Více informací o olympijské štafetě může najít na webu: www.rio2016.com/tochaolimpica/en

Ze zahraničních článků a webu www.rio2016.com upravil -jpb-

Nové známky Brazílie k Hráům XXXI. olympiády Rio 2016

Na první straně minulého čísla Zpravodaje byl otištěn v pořadí druhý tiskový list o 20 známkách, který Brazílská pošta vydala 6. srpna 2015, 365 dnů před zahájením olympiády. Na známkách jsou vyobrazena tato sportovní odvětví: box, paralympijské judo, šerm, kopaná, kanoistika, golf, triatlon, stolní tenis, taekwondo a házená. Každý sport je na tiskovém listu dvakrát, ale známky se liší barevným pozadím.

K sérii známek bylo vytvořeno ruční příležitostné razítko prvního dne použití. Vydány byly čtyři kusy FDC. Každá obálka prvního dne je opatřena 5 známkami z tiskového listu.

